

Der står et slot i vesterled

Tekst: B. S. Ingemann, 1838

Melodi: C. E. F. Weyse, 1838

1.

Der står et slot i vesterled,
tækket med gyldne skjolde,
did går hver aften solen ned
bag rosenskyernes volde.
Det slot blev ej med hænder gjort:
mageløst står det smykket,
fra jord til himmel nå'r dets port,
Vorherre selv det har bygget.

2.

Fra tusind tårne funkler guld,
porten skinner som ravet,
med strålestøtter underfuld
sig borgen spejler i havet.
Guds sol går i sit guldslet ind,
skinner i purpurklæder.
I rosensky på borgens tind
står lysets banner med hæder.

3.

Solenglen svinger lysets flag,
vandrer til fjerne lande,
ham følger liv og lys og dag
bag nattens brusende vande.
Lig solen farer livet hen,
går til forklarings-kysten:
med glans opdukker sol igen
fra paradiset i østen.

Bernhard Severin Ingemann, 1789-1862
Christoph Ernst Friedrich Weyse, 1774-1842